

ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਗੈਰ- ਅਬਜ਼ਟੈਂਟ ਧਾਰਾ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਵੱਲ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(8) ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੈਂਡਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਤੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਆਪਣੀ ਲਾਗਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੌਸਲ ਦੀ ਫੀਸ ਰੁਪਏ। 100.

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਸ਼ਰਮਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2290।

16 ਨਵੰਬਰ 1971

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ (1911 ਦਾ III)—ਸੈਕਸ਼ਨ 236— ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੀ ਹੈ — ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਵਿਅਕਤੀ — ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਫੋਰਸ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਬੰਧਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਉਸ ਮਤੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਟੀ ਜਿਸਦਾ ਮਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤਾ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੪)

226 ਅਤੇ 227 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 12 ਮਈ, 1969 ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵਾਂ ਰਿੱਟ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨੰਬਰ 2, ਮਿਤੀ 8 ਜਨਵਰੀ, 1969, ਕ੍ਰਮਵਾਰ.

Baldev Raj Sharma v. The State of Punjab and another (Tuli, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੀ.ਆਰ.ਮਜੀਠੀਆ ।

ਆਰ ਸੀ ਸੇਤੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, (ਪੰਜਾਬ), ਐਚ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ ਅਤੇ ਟੀ.ਐਸ. ਦੁਆਬੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ ।

ਨਿਰਣਾ

ਟੀ ਉਲੀ, ਜੇ.-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 21 ਮਈ, 1963 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਲਈ ਫਾਇਰ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਫਾਇਰਮੈਨ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸੀ। 16 ਜਨਵਰੀ, 1963, ਡਿਫੈਂਸ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਗਸਤ 1965 ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਨੈਸ਼ਨਲ ਫਾਇਰ ਸਰਵਿਸ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਸਬ ਫਾਇਰ ਅਫਸਰ ਕੋਰਸ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕੋਰਸ ਉਸਨੇ 12 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਨਾਗਪੁਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸੀ 'ਤੇ। ਕਾਲਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਫਾਇਰ ਮੈਨ ਵਜੋਂ ਤਾਇਨਾਤ ਹੋ ਗਏ। 20 - ਸਤੰਬਰ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਫਾਇਰ ਅਫਸਰ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਨੂੰ ਸਬ-ਫਾਇਰ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫਾਇਰ ਅਫਸਰ ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਮਿਤੀ 26 ਮਈ, 1967 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਪੋਸਟ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

, (2) ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 12 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, 15 ਜੁਲਾਈ, 1967 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੀ ਫਾਇਰ ਬ੍ਰਿਗੇਡ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ, 16 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਦਾ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਬਣ ਗਿਆ। ਉਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਤੇ ਰਾਹੀਂ, ਸਬ ਫਾਇਰ ਅਫਸਰ ਦੀ ਸਥਾਈ ਪੋਸਟ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ। - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਤਿਵਾੜੀ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਤਾ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਫਾਇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਤਾ ਨੰਬਰ 751/13, ਮਿਤੀ 15 ਨਵੰਬਰ, 1966, ਇੱਕ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ। ਸਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ 14 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਸੀ, ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇਹ ਮਤਾ ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼, ਭਾਗ 1, ਭਾਗ 1 ਦੇ ਨੋਟ 3 ਤੋਂ ਨਿਯਮ 2.49 ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਏ.ਕੇ. ਤਿਵਾੜੀ, ਜੋ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਡਿਪਟੀ ਫਾਇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਸਭ ਤੋਂ ਜੂਨੀਅਰ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਾ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ: -

“ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,

Baldev Raj Sharma v. The State of Punjab and another (Tuli, J.)

ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤੇ ਨੰ. 336/II, ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਬਲਦੇਵ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਚਿਦਾ ਨੰਦ ਡਿਪਟੀ ਫਾਇਰ ਸਟੇਸ਼ਨ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਇਹ ਹੁਕਮ 12 ਮਈ, 1969 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 12 ਮਈ, 1969 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੇ ਮਿਤੀ 17 ਅਗਸਤ, 1967 ਦੇ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਈ ਹੈ।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ im pugged ਆਰਡਰ ਦੀ ਬੇਨਿਯਮੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਬਾਰੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“236(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ,

Baldev Raj Sharma i>. The State of Punjab and another (Tuli, J.)

ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਜੀਨ ਰੈਲੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੇਤਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

- (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਇਸ ਕਰਤਵ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਾ ਸਮਝੇ, ਜਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਉਸਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 232 ਦੇ ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।
- (3) ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।"

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੋਧਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ 'ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਾਗੂ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਬੰਧਿਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਮਤੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨਾਲ ਇਹ ਮਤਾ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 235 ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਐਕਟ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ,:

"ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 235 ਵਿੱਚ ਮਿਊਂਸਪੈਲਟੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਰਡਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਖਰਾਬ ਹੈ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 235 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 232 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 233 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 234 ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਦੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਭੇਜਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।, i t ਕੋਈ, th e ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚੋਂ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ

(1) ਏਆਈਆਰ 1965 ਐਸਸੀ 1275.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਹੀ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਮੌਕੇ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਭੇਦ ਦਾ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਮਤੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਜਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਅਵੈਧ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਲੁਧਿਆਣਾ ਕੋਲ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 236 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(5) ਉਪਰੋਕਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਪੇਟਿਟੀ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.ਜੇ.

ਸ਼ਿਵ ਲਾਲ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

ਪੀ.ਟੀ. ਈਸ਼ਰ ਦਾਸ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1973 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 361।

18 ਨਵੰਬਰ 1973

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ 'ਨੰਬਰ V')- ਆਰਡਰ 9. ਨਿਯਮ 8 ਅਤੇ 9- ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ

ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਲਿਖਿਤ- ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ—ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ — ਆਰਬਿਟਰੇਟਰਾਂ ਦੇ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਤਾਜ਼ਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ—ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਕੀ ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ।